

“Hier geen moslims als leraar algemene vakken”



Reddy de Mey is boos op Lieven Boeve, het nieuwe hoofd van het katholiek onderwijs. Omdat De Mey Vlaams Belanger is? Neen, omdat hij negentien jaar voor de klas stond en twintig jaar op speelpleinen aan de kust. Boeve wil moslimleraren in de katholieke scholen alle vakken laten geven en dat is pedagogisch en ideologisch fout. Het Gemeenschapsonderwijs wil hen bijvoorbeeld biologie toevertrouwen.

De stijl van Reddy de Mey is gemengd door Kristien, zijn vriendin. Zonder bril en krullen oogt de oud-journalist fris en vinniger. Het dakappartement in Oostende kijkt over de Venetiaanse Gaanderij naar de razende zee. De verrekijker voor het raam is een aanvulling van het rijtje Atlantikwall in het nabije Raversyde. Tijdens het gesprek ligt een vers doodsprentje van Rudolf Vanmoerkerke op de tafel. Reddy de Mey bracht een groet aan de overledene - een vriend van in de jaren dat hij sportverslaggever was - tijdens een herdenkingsdienst in de Oostendse baskettempel. “Op die prent staat zijn en mijn levensmotto”, zegt De Mey en hij citeert: “Vrijheid is het hoogste goed voor de mens.”

Reddy de Mey deelt Ardooise wortels met Cyriel Verschaeve, Laura Lynn en Marc Degryse. Hij werd geboren kort na de landing in Normandië (juni 1944) en is oud-leraar, oud-journalist, oud-socialist, oud-logebroeder en vandaag VB'er en vlijtige sportanalist van de Vrije Brugse Radio Omroep. Vader De Mey was schoenmaker en later arbeider bij MBLE in Brussel. Zijn moeder was werkvrouw. Thuis werd de Volksgazet gelezen. Reddy de Mey: “Het schoolleven vulde het grootste part van mijn leven. Over opvoedkunde en de juiste klemtonen daarin, moet men bij mij niet leren met theorieën en trucjes. Ik stond negentien jaar voor de scholieren en ik heb twintig jaar speelpleinwerking achter de rug. Bij Duin & Zee regisseerde ik tijdens de vakanties tot 1.200 kinderen en ik ken daardoor veel visersfamilies, als mijn binnenzak. Ik zat overal in en bij. Ik was avond na avond een vergaderingstijger. Pas op mijn 37e ben ik overgeschakeld naar radio en televisie, tot 1997 bij de VRT.”

‘t Pallieterke: hoe begon het leraarschap?

Reddy de Mey: “In het Atheneum aan het Oostendse stadspark was ik leerling en op mijn 15e was ik hoofdredacteur van het schoolblad. Eveneens op jonge leeftijd, 21, werd ik leraar, als afgestudeerde van de eerste lichting, in

1964, van docenten zedenleer met een opleiding in moraalwetenschappen. Voordien werden die lessen gegeven door vrijzinnigen zonder formele vorming. Moraalwetenschappen was in Vlaanderen een nieuw vak, met voor trekkers als Jaap Kruithof, Piet van Eeckhout en Etienne Vermeersch. Van de Vrijzinnige Vereniging ontving ik 5.000 frank als aanmoedigingsprijs. Op mijn 21e had ik scholieren van 19 jaar, maar wel zonder tuchtproblemen. Het Atheneum en het Onze-Lieve-Vrouwcollege aan het jachtdok waren populair bij de kustbewoners en bij rijke Antwerpenaren die hun moeilijke kinderen daar op kostschool stuurden, (lacht) zogenaamd voor de goede lucht.”

“De tweede etappe was de Europaschool in Bredene, een Rijksmidschool die zeer sterk groeide. Zij experimenteerde met een moderne aanpak en had bijvoorbeeld de allereerste leerlingenraad. Ik was leraar zedenleer en opende altijd met de lokker “Zijn er vragen?”, om te kunnen inpikken op wat er leefde in de hoofden van de leerlingen. Ik zag tientallen tieners met dronken ouders, echtscheidingen en losse handjes thuis. Stuk voor stuk scènes uit het boek ‘De Helaasheid der Dingen’ van Dimitri Verhulst.”

‘t Pallieterke: moslimleraren in het onderwijs, dat vindt u fout?

Reddy de Mey: “Volledig, en dat is geïllustreerd door het incident in het Vrij Technisch Instituut in Aalst, waar twee scholieren Islamitische Staat bejubelden. Wie niet meedeed, kreeg rammel. Koppel dat aan moslimleraren met hun sharia en de problemen zijn niet te overzien. Moslimleraren hebben per definitie een dubbele loyaleiteit, één die sterk is in de richting van hun godsdienst en één die zwak is in de richting van hun voorlopige of definitieve gastland, België. Zij kunnen scholieren in Vlaanderen niet opvangen en begeleiden, of zullen dat doen vanuit een enge, religieuze en ideologische hoek. Voorbeelden zeggen alles. Hoe zal hij of zij omgaan met de kruistochten en de kolonisering in de lessen geschiedenis?

Onderwijs is slap

De antiautoritaire golf van mei '68 blijft het Vlaams onderwijs doordeseinen, weet Reddy de Mey: “Ik stapte in het onderwijs in 1964, vier jaar voor die maatschappelijke omwenteling. Ik arriveerde in een stugge, strenge, schoolse en stijfdeftige traditie en vond daarin mijn draai niet. Dus mei '68 bracht verademing, maar die verademing is doorgedraaid tot een ommekeer van de verhoudingen. Eén voorbeeld, en elke leraar, leerling of oud-leraar kan er zo veel opdissen. Twee jaar geleden werd ik bestuurder van de oud-leerlingenvereniging van het Atheneum en ik stelde voor Frank Aendeboom, waar ik naast zat op de schoolbanken, als interessant acteur de toneelkring te laten coachen. De reactie kwam een tijd later. “De leerlingen houden hem voor een oude zak en hij is niet welkom”, zei de directrice, een oud-scholier en provincieraadslid voor sp.a. Leerlingen die iets dergelijks kelderden, wat een afgang. Leraars zijn soms, hoe jong ook, oerconservatief en tergend bekrompen als er een idee van een VB'er komt. Ik zetel in de Expertcommissie voor Overheidscommunicatie en in de kelders van de Vlaamse administratie liggen veel ongebruikte exemplaren van het knappe voorlichtingsblad Flanders Today. Ik vraag aan onderwijsminister Smet de toestemming om exemplaren uit te delen in de lessen Engels in Oostende. Neen dus, de leraren zien dat niet zitten, ondanks de instemming van de schooldirectie. Enzovoort. Kleinigheden, maar die kleinigheden illustreren een veel breder probleem van domheid en desinteresse. Nog sterker, met het VB protesteerden wij nog eens tegen een nieuwe moskee in Oostende. Teeveecollega Freek Braeckman vroeg mij naar het waarom. Ik antwoordde: omdat de wijk niet was geraadpleegd, de moskee geen subsidie kreeg en niemand kon controleren wat de imam predikte. Gevolg, de oud-leerlingenbond van het Atheneum, met 700 leden, lukte erin om mij met 20 leden te wraken wegens het beledigen van moslimleerlingen op de school.”

Reddy, de logebroeder

Reddy de Mey is van huis uit socialist en vrijdenker. Als leraar zedenleer werd hij gevraagd voor de Oostendse loge Phoenix, van het Groot-Oosten, in de Langestraat: “Ik heb niet gezworen op een opperwezen. Van bij het begin irriteerden die schortjes, truweeltjes en kostuumpjes mij mateloos. Etienne Vermeersch, bijna jezuïet, formuleerde het ooit zo: ‘Ik ben niet over de kloostermuur gesprongen om toe te treden tot een nieuwe kloosterorde.’ De loge Phoenix lokte weinig intellectuele zwaargewichten, maar hoofdzakelijk carrière-makers en nieuwsgierigen en ik zat in die laatste categorie. Ik heb gedurende negen jaar geen uitnodiging ontvangen voor de zittingen, want ik was lid van de Volksunie. Maar toen ik twee maanden op teevee verscheen, werd ik opnieuw nuttig en de invitaties volgden. Bij de BRT ontving ik al snel een uitnodiging om op de middag naar “onze loge” te komen met de broeders Van Wallendael, Siegfried Bracke en andere toenmalige sleutelfiguren. Sedert mijn engagement in de Vlaams-nationale politiek ben ik, zoals dat heet, “in slaap gedaan in de loge”. Soit. De broer van Jaak Vandemeulebroucke was de eerste die mij polste voor de Volksunie, na veel jaren aan de Vlaamse socialisten gelieerd geweest te zijn. Ik stond op een lijst van de sp.a, op de negentiende plaats, op vraag van Johan vande Lanotte, en ik haalde 20.000 stemmen. De loge en de Vlaamsgezinden zijn geen koek en ei. Een hoge piet van de loge zei formeel in Knack dat “ons doel is om het VB te vernietigen”. De taalvaardige Martin Tanghe, politiek rood als vuur, stooft mij ooit een typische en rancuneuze peer. Ik had haar in Humo een vriendelijke brief geschreven, met de opmerking dat zij in een kort nieuwsbericht tienmaal het woord allochtoon gebruikt had, alsof er geen synoniemen zijn. Die brief werd mij op een lokale nieuwjaarsreceptie van sp.a publiek onder de neus gewreven. Zo zijn die mensen: zij houden van de ganse mensheid, maar zijn voor mekaar en voor de politieke concurrenten een fles vergift.”

Wat met Palestina en het Midden-Oosten in de lessen aardrijkskunde? Wat met de evolutieeler en seksualiteit in de lessen biologie? Hoe zit dat met zwemmen en turnen in de lessen lichamelijke opvoeding? Wat met de vrouwenrechten, de sharia, de halalregels, de vaginaverminderingen...? Waarom zou een islamitische leraar niet eisen een hoofddoek te mogen dragen tijdens haar lessen? Hoe zal zij kunnen verklaren dat Boko Haram in Noord-Nigeria letterlijk een naam draagt die betekent ‘Westers onderwijs is zonde’?

Hoe zal zij verklaren dat die terreurgroep meisjes kidnap? Door de band zijn vandaag vijf tot tien procent van de scholieren in de Vlaamse scholen moslim. De voorzitter van de Unie van Vrijzinnige Verenigingen noemt de visie van Lieven Boeve ‘alsof een cardioloog een hersenoperatie zou uitvoeren’. Deze aanpak van de katholieke topman is een Vlaamse prelude op het jongste boek van Michel Houellebecq, “Soumission” (Onderwerping), waarin Frankrijk stap na stap verglijdt tot een moslimland met een moslimregering.”

‘t Pallieterke: het katholiek onderwijs was erg meegaand bij de multiculturalisering van het onderwijs?

Reddy de Mey: “Mieke van Hecke van de Guimardstraat, het katholieke schaduwministerie van Onderwijs, had een progressieve visie, misschien om zieltes te winnen. Lieven Boeve, haar opvolger, is gestart met een grote flater. Raymonda Verdyck van het Gemeenschapsonderwijs deelde met Van Hecke de lakens uit als inrichtende zuil. Ik betreur dat zij allebei, meegaand en politiek correct denkend, hebben nagelaten om als vrouw de familiale en religieuze problemen die de islam aan de moslima's in het onderwijs oplegt, aan te kaarten en mee op te lossen. Een derde vrouw duikt nu op. Onderwijsminister Hilde Crevits is een harde werker, maar zij moet meer doen dan een speech afsteken op de eerste schooldag en zeker moet zij meer samenwerken met de leraren en hen respecteren, zeker niet minder dan de pedagogen van de universiteit die ver van de school staan.”

‘t Pallieterke: er is een bezinning, na de twaalf moorden bij Charlie Hebdo?

Reddy de Mey: “Ik twijfel. Na de doodslag bij Charlie Hebdo marcheerden tweehonderd prominenten door Parijs, de armen in mekaar gestrengeld, maar wel apart van de grote betoging. In Turkse kranten werden de vrouwen in die betogersgroep van de foto's gewist, zelfs Angela Merkel. Ja, ‘je suis Charlie’. (windt zich op) Zo'n hypocrieten! En uit die kringen moeten er dan mensen komen om onze jeugd op te voeden? Wat gaan die trouwens vertellen bij de volgende aanslag van een filiaal van Al-Qaida? De Koran is geschreven met kerosine en is letterlijk het woord van God. De Bijbel is mensenwerk en daarom opener, meer geschikt voor discussie en evolutie. Zo kwam er, weliswaar veel te laat, plaats voor rede en verlichting.”

‘t Pallieterke: in onze scholen en moskeeën zou een vreedzame “euro-islam” groeien...

Reddy de Mey (lacht): “Sorry, dat is praat voor de vaak. Dat klinkt al even belachelijk als

het eurocommunisme, dat nooit wat werd. Sam van Rooy, islamkenner en actief bij VB, zegt dat niet de islamfundamentalisten het probleem zijn, wel het fundamentalisme van de islam, en ik geloof hem ten volle.

De islam organiseert in zijn teksten en in zijn gedragingen bewust de apartheid tussen de gelovigen en de ongelovigen, tussen de kaffirs, wij, en de niet-kaffirs, zij. Ik ken geen andere wereldgodsdienst met een dergelijke strenge, discriminerende indeling van het mensenras. Een hindoe en een boeddhist blijven ver van die veroordeling van de andersgelovige of de niet-gelovige. Ik zie de islampraktijk als gewelddadig en kindonvriendelijk. Herinner u de marteling van een jongetje van twaalf door aanhangers van de Palestijnse president Abbas, dus een redelijk gematigde club, niet de harden van Hamas, omdat dat kind vragen stelde over de sharia. Over de moslims hier worden zoveel leugens verteld en veel feiten verdonkermaand.”

‘t Pallieterke: na de klas volgden de micro en de camera?

Reddy de Mey (enthousiast): “Ik deed het al samen. Eerst sport voor Radio 1, en daarna Radio 2 in de tijd van Piet Theys, Jan Wauters en Lucien Bousse. In 1978 deed ik mee aan het BRT-examen voor journalisten; men wiede in de losse medewerkers om te besparen. Wie wou blijven, moest examen doen. Er waren 1.100 kandidaten. Na de tweede ronde, de fameuze stemproef, bleven er 300 over, en in de laatste ronde 22. Van die 22 haalden er 4 de eindmeet en daarop volgde een stage van achttien maanden.

Wij deden sport, algemeen nieuws en faits divers. Voor een eerste teevee-interview moest ik beursberichten en economisch nieuws lezen, omdat men mij stuurde naar gouverneur Van de Putte van de Nationale Bank, toen minister van Financiën onder Mark Eyskens. Voor de minister en mij ons eerste contact, en samen (bulderlach) hebben wij de frank gered. Na vijftien jaar peis en vree volgde halfweg de jaren negentig een storm, op basis van een zeer negatieve beoordeling door Kris Borms. Ik heb geprocedeerd tegen onrechtmatig ontslag, omdat het een politieke afrekening was, én ik heb voor de rechtbank over heel de lijn gelijk gekregen. Nadien volgden VTM, bij mijn oud-leerling Klaus van Isacker, VT4 en Zwartwit van Jurgen Verstrepen. In 2004 organiseerde Vlaams Parlementsvoorzitter Norbert de Batelier een Expertcommissie voor Overheidscommunicatie en met mijn twintig jaar dienst als beroepsjournalist kwam ik in aanmerking als lid. Filip Dewinter vroeg mij voor VB in die commissie te zetelen, wat ik aanvaardde en vandaag al tien jaar doe. Wij discussiëren op dit moment in de commissie over een nieuw handvest, bijvoorbeeld over belangrijke formuleringen als “De Vlaamse overheid communiceert in hedendaags Nederlands, à la het Groene Boekje van Van Dale...” Als je zoiets niet waterdicht maakt, riskeer je dat, zoals in Oostende, er officieel nieuwjaarswensen van de stad in vijftien talen staan, zonder het Nederlands, want die taal is zogezegd door een storm weggeblazen.”